

GLASNIK

DRUŠTVA DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA
KEMIJSKO TEHNOLOŠKOG STUDIJA U ZAGREBU

ALMAE MATRIS ALUMNI CHEMICAe INGENIARiae
ZAGRABIENSIS (AMACIZ)

Broj 24

Zagreb, ožujak 2000.

U ime Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko tehnološkog studija Sveučilišta u Zagrebu (AMACIZ) čast mi je pozvati Vas na

10. GODIŠNјU SKUPŠTINU DRUŠTVA
koja će se održati
u petak 7. travnja 2000. u 18,00 sati

u velikoj predavaonici Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije na Marulićevom trgu 19.

Dnevni red Skupštine:

1. Otvaranje Skupštine
2. Izvješća o radu i poslovanju Društva u 1999. g.
3. Izbor članova Upravnog odbora i predsjednika Društva
4. Rasprava o izvješćima
5. Ostalo

Nakon godišnje skupštine Društva u **20,00 sati** u galeriji AMACIZ otvara se redovita

Godišnja izložba slika članova Likovne sekcije.

Dodite i uvjerite se u napredak naših slikara amatera !

Doviđenja uz srdačan pozdrav !

Predsjednik Društva:
Prof.dr.sc.Branko Kunst

U OVOM BROJU GLASNIKA

DAN FAKULTETA

PREDSTAVLJAMO VAM:

✉ JUGOKERAMIKA-INKER
✉ 80. obljetnica Zavoda za analitičku kemiju FKIT

RAZGOVORI

✉ E. Hodžić

VIJESTI

✉ Pjevački zbor u Gradišcu i Mađarskoj

IN MEMORIAM

✉ Prof.dr.sc. Ivan Eškinja

PROMOCIJE

DAN FAKULTETA

U zadnjoj godini prošlog stoljeća te početkom dvijetisućite, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu je nizom manifestacija obilježio 80. obljetnicu svog utemeljenja. Središnja proslava održana je na Dan Fakulteta 20. listopada 1999. u Hrvatskom narodnom kazalištu pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana i uz nazočnost njegovog izaslanika. Ugledni predstavnici države i sveučilišta, brojni uzvanici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Akademije tehničkih znanosti Hrvatske, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatskog društva inženjera i tehničara, Hrvatskog kemijskog društva, znanstvenih instituta, dekani zagrebačkih, riječkih, osječkih i splitskih fakulteta, aktivni i umirovljeni profesori, urednici znanstvenih i stručnih časopisa, predstavnici hrvatskog gospodarstva, brojni bivši i sadašnji studenti te prijatelji Fakulteta okupili se sa željom da i onako svečane trenutke učine još lijepšim još svečanijim. U kulturno-umjetničkom djelu programa nastupio je naš akademski mješoviti zbor Chemicae ingeniariae alumni pod ravnanjem profesora Zdravka Vitkovića koji je lijepim glazbenim programom uveličao proslavu.

Bila je to prigoda da se prisjetimo proteklih desetljeća razvoja Fakulteta, njegove uloge

U stanci središnje proslave 80. obljetnice Fakulteta Kemijskog inženjerstva i tehnologije u predvorju Hrvatskog narodnog kazališta

i važnosti te svih velikih prethodnika koji su u stalnom stvaralačkom nemiru, poticani duhom i tehnološkim naprećkom znali prepoznati važnost struke te organizirati i prilagoditi rad najvišim zahtjevima obrazovanja, prethodnike koji su sebe i sve svoje radne sposobnosti nesobično ugradili u temelje Fakulteta.

Preuzeti nasljeđe, koje su gradili toliki cijenjeni znanstvenici velika je čast ali i obveza, pa je obljetnica shvaćena kao trenutak u kojem se sabiru sjećanja na prošlost, povlače paralele i vrednuju postignuća ali se promišljaju i temelji za buduće djelovanje.

Bila je to ujedno i prigoda, da se prigodnim priznanjima zahvalimo radnim organizacijama INI, Plivi i Petrokemiji na pomoći u promicanju kemijsko inženjerske struke te posebice bivšim dekanima profesorici M. Kaštelan-Macan te profesorima Krešimiru Jakopčiću, Mladenu Bravaru, Ivanu Eškinji i Marinu Hrasti koji su svojom osobnom karizmom, svojim radom i marom, svojim idejama i bogatim iskustvom doprinijeli razvoju i prepoznatljivosti Fakulteta.

U želji da za budućnost ostane zapisano kako smo pronalazili svoj put u vremenu svog postojanja, kroz koje su se mijenjale države, tehnologije, svjetonazori, način života i neposredno okruženje, tiskana je monografija Fakulteta, koja je na svoj skroman način bilanca naših

uspjeha i dostignuća kroz koje smo potvrdili svoj identitet i osigurali časno mjesto u velikoj sveučilišnoj obitelji. Ona je svjedok naše osamdesetogodišnje prisutnosti na hrvatskom tlu ali i na svjetskoj sceni. Ona je slika života Fakulteta, knjiga rasta i razvitka kemijskoinženjerske struke i znanosti, što podsjeća na djela, događaje i inženjersko stvaralaštvo, knjiga što pamti utemeljitelje Fakulteta i što podsjeća na tisuće stručnjaka koje smo odgojili i koji su svoje znanje ugradili u temelje naše domovine, a njezino ime i ime Fakulteta pronijeli diljem svijeta. Ona govori o povijesnom rastu zavoda, rastu nastave, znanstvenoistraživačkog i stručnog radu, govori o željama i streljenjima njegovih profesora o njihovom predanom radu, ali i o kolegijalnom druženju u slobodnim trenucima. I posebice o čvrstoj povezanosti Fakulteta sa svojim sadašnjim i bivšim studentima.

 Slavka Žrnčević

"JUGOKERAMIKA" - "INKER"

Početci poduzeća za proizvodnju porculana, sanitarnih keramika i keramičkih pločica sežu u listopad daleke 1948.g. kada je na osnovu Zakona o petogodišnjem planu razvoja NR Hrvatske za razdoblje 1947-1951. godine Glavna direkcija građevinske industrije NRH donijela odluku o gradnji prve tvornice pločica, sanitarne keramike i porculana na lokaciji pored Zaprešića. U travnju 1949. formirano je poduzeće pod nazivom **"Keramička industrija Pojatno"** sa sjedištem u Zagrebu.

U svibnju iste godine počeli su pripremni radovi za izgradnju proizvodne hale, ali je već slijedeće godine gradnja bila obustavljena zbog niza problema, prvenstveno finansijskih. Projekt gradnje ponovo je pokrenut 1952. godine nakon što je 1951. s tvrtkom "Netzsch" sklopljen ugovor o ugradnji potrebne tehnologije. Glavni građevinski i infrastrukturni objekti građeni su tijekom 1952. da bi do ljeta 1953. bili potpuno završeni. Instalirani su kapaciteti za proizvodnju 5.500 tona pločica, sanitarne keramike i porculana godišnje. Prvo je proradila proizvodnja porculana (2 rujna 1953. potpaljena je prva peć), zatim odjel za proizvodnju pločica, a početkom srpnja 1955., u pokušnu je proizvodnju krenuo i odjel sanitarije. Narodni odbor kotara Zagreb 30. rujna 1953. godine donosi rješenje o upisu u Sudski registar poduzeća **"Jugokeramika"**. Službeno, tvornica je puštena u probnu proizvodnju 27.3.1954. godine.

1956. godina bila je prva godina redovne proizvodnje. Instalirani kapaciteti prvi su puta premašeni tek 1959. godine i tada se "Jugokeramika" svrstava u red poduzeća koja bilježe rentabilno poslovanje. To i ne treba čuditi ako se zna da se radilo o posve novoj proizvodnji, da je nedostajao stručni keramički kadar i da su u proizvodnji radili nekvalificirani radnici. Za potrebe "Jugokeramike" u početku izgradnje osnovan je (1.7.1953.) na Grmoščici (Kustosija, Zagreb) keramički laboratorij u kojem je započeto s ispitivanjem keramičkih sirovina. U školi za primjenjenu umjetnost te je godine osnovan Keramičarsko tehnički odjel, a na doškolovanje poslana su dva kemijska tehničara u Njemačku. Međutim, od samog početka proizvodnje visoko stručni kadar "Jugokeramike" sačinjavali su diplomirani inženjeri kemijske i zahvaljujući njihovom pozrtvovnom radu "Jugokeramika" je postala vodeća keramička tvornica ne samo u Hrvatskoj već i u cijeloj bivšoj Jugoslaviji.

Za "Jugokeramiku" je osobito bio važan period nakon 1961. godine kada se krenulo u nove investicijske zahvate. Rekonstruiran je pogon za proizvodnju pločica. Modernizirana je priprema mase i prešaona, umjesto tunelskih peća izgradene su nove pasažne peći za biskvitno i glazurno (24 sata) paljenje, izgrađen je novi pogon proizvodnje frite. Proizvodnja pločica povećana je za 6 miliona komada godišnje. Već 1964. godine ponovno dolazi do modernizacije pogona pločica izgradnjom tri peći na valjke (rulli) za brzo paljenje glazure (3 sata). Te peći firme "Siti" bile su prvi tog tipa

u svijetu. Nakon toga slijedi izgradnja "atomizera" (raspršivača).

Tih godina znatan je napredak u razvoju novih proizvoda (posebno dekoracije sitotiskom). Istodobno se rekonstruiraju i drugi pogoni, pa je do 1963. g. remontirano pet tunelskih peći i počelo se s ugradnjom modernih uredaja. To je razdoblje znatnog tehnološkog napretka u odjelu dekoracije porculana, jer se uvodi proizvodnja preslikača za vlastite potrebe.

Godine 1961. počeo je proces integracije sa "Glinokopom" iz Dubrave i "Zagorkom" iz Bedekovčine. Završetkom tog procesa 1. siječnja 1963. formiran je Kombinat građevinske keramike, porculana i vatrostalnih proizvoda, udvostručena je količina gotovih proizvoda i broj radnika a stvorena je i vlastita sirovinska baza. Dolazi ponovno do znatnog napretka u modernizaciji proizvodnje i razvoja tehnologije u svim odjelima.

Druga polovica šezdesetih godina u znaku je daljnog širenja Kombinata. 1965. godine počinje izgradnja tvornice podnih pločica u Vojniću i taj pogon pušten je u rad u rujnu 1968. godine. Iste godine osniva se i zaštitni pogon s osnovnom namjerom da uposi invalide rada na proizvodnji uporabne i ukrasne keramike. U to vrijeme kupuje se i reprezentativni poslovni prostor u Zagrebu, a u Crikvenici se gradi novo odmaralište koje posluje od 1970. godine. U prvoj polovici sedamdesetih (1974) godina kao osnovni emergent uvodi se propan-butan umjesto do tada korištenog generatorskog plina. Rekonstruirana je tvornica u Vojniću. Pogon sanitarne keramike je prve tunelske peći na generatorski plin zamjenio novom tunelskom peći za brzi ciklus paljenja (15) sati. Kako je proizvodna opremljenost Tvornice porculana unutar pojedinih procesa različita, u pojedinim odjelima dolazi do modernizacije. Postupno se zamjenjuju automati za tokarenje šalica i tanjura linijama za tokarenje, a umjesto ručnog glaziranja montirane su linije za glaziranje tanjura.

Gradi se i nova hala tvornice pločica u Zaprešiću, izgrađene su dvije tunelske peći za biskvitno paljenje i jedna za glazurno paljenje i proizvodnja je krajem sedamdesetih godina iznosila 180 000 m² dnevno. 1.11.1976. godine pripaja se Institut za kemijsku i tehnologiju silikata. "Jugokeramika" ima veliki broj kvalitetnih stručnjaka (uglavnom dipl. ing. kemijske) na poslovima razvoja i kontrole proizvodnje i kvalitete. Donosi se i odluka o gradnji dviju novih tvornica pločica u Dvoru na Uni i Orahovici. Ove su tvornice puštene u rad 1981. godine.

Razvojni trend naglo je zakočen 1982. godine. Prvi naleti ekonomskog i prvenstveno energetskog krize u ondašnjoj državi uzdrmali su kompletну keramičku industriju. Tako ni "Jugokeramika" kao klasični primjer velikog potrošača skupih energenata, uz to nisko-akumulativna i radhointenzivna, istovremeno opterećena investicijama odnosno otplatom kredita, nije mogla bez ozbiljnih posljedica izdržati taj trend. Dvije, tri naredne godine karakterizira pad proizvodnje i loši financijski

rezultati. "Jugokeramika" prolazi kroz teško razdoblje. Iz ove nezavidne situacije kolektiv se izvukao vlastitim snagama. Na lokaciji Zaprešić od 1985. godine realiziran je čitav niz neophodnih promjena. Raznim zahvatima, sanacijama, rekonstrukcijama ostvarene su značajne uštede, modernizirana je proizvodnja i tvornica je opet poslovala s dobitkom. Učinjeni su značajni pozitivni pomaci u assortimanu proizvoda za zapadno tržište s premašenjem vrijednosti izvoza od 10 milijuna dolara, a nastavljeno je i s dalnjim osvremenjivanjem proizvodnih procesa u Zaprešiću.

Prvo se uvodi zemni plin kao najekonomičniji energet i rekonstruira se kotlovnica, ostvaruju razni projekti smanjenja troškova. U tvornici Sanitatne keramike gradi se komorna peć za paljenje, ponovno paljenje robe s greškom i dekorno paljenje. 1990. godine slijedi rekonstrukcija i modernizacija gips modelarne, a 1991. godine uvide se prve automatske linije za lijevanje. U Tvornici porculana tijekom 80 i 90-tih godina umjesto linija za tokarenje tanjura uvide se izostatske preše za prešanje tanjura, izgrađuje se atomizer za izradu granulata mase, a klasične tunelske peći zamjenjuju se brzo palećim pećima te se na taj način glazurno paljenje porculana smanjuje sa 40 na 5 sati. Pored dekorne peći za nadglazurno paljenje instaliraju se peći za uglazurno dekorno paljenje. Modernizira se i pogon sitotiska i izrada preslikača. Međutim, treba napomenuti da i sada u Tvornici porculana još uvijek postoji i dio opreme koja egzistira od početka rada tvornice. U Tvornici pločica u "novoj" hali (iz 70-tih godina) investicije nisu nikada dovršene, ali je izgrađen manji moderni pogon za izradu bordura.

Početkom 90-tih godina od nekada velikog kombinata "Jugokeramika" ostaju samo pogoni na lokaciji Zaprešić (Tvornica pločica, Tvornica porculana, Tvornica sanitarnе keramike i Zaštitni pogon) i Glinokop. Uz znatno ranije odvojenu "Zagorku" Bedekovčina (1971) odvojili su se i Tvornica pločica u Vojniću i Dvoru i Institut za kemiju i tehnologiju silikata (1. 1. 90.). Tvornica u Orahovici formalno nije nikada ni bila u sklopu "Jugokeramike".

Izbijanjem rata u Hrvatskoj dolazi do velikih poteškoća s nabavom sirovina (glina, feldšpat, kaolin "Motajica"). U srpnju 1991. godine "Jugokeramika" mijenja ime u "**Inker**", a godinu dana kasnije postaje dioničarsko društvo s 80% udjela države i 20% udjela malih dioničara. Usprkos nizu objektivnih poteškoća uzrokovanih ratnim zbivanjima (gubitak dobrog dijela vlastitih sirovina, gubitak tržišta, pad kupovne moći stanovništva, nelojalna konkurenčija uvezene robe niske kvalitete itd.) "Inker" je zadržao svoje mjesto hrvatskog proizvodača porculana, sanitarnih artikala i sanitarnе galeranterije, te pločica i bordura.

Dana 28. 2. 1997. godine Hrvatski fond za privatizaciju sklapa Ugovor s engleskom korporacijom "Hussar holding AG" o prodaji 80% dionica i "Inker" postaje dijelom međunarodne korporacije. Kako je Tvornica pločica postala nerentabilna zbog male proizvodnje (40 000 m² dnevno) potpuno se zaustavlja proizvodnja pločica i bordura. Novi vlasnik investira u pogon sanitarije te je izgrađena nova tunelska peć i automatska linija za lijevanje i glaziranje artikala.

"Jugokeramika" ("Inker") je već od samog početka upošljavala veliki broj diplomiranih inženjera Kemijsko Tehnološkog studija Tehnološkog fakulteta iz Zagreba, koji su sudjelovali u gotovo svim djelatnostima poduzeća. Tijekom 45 godina u poduzeću su po našim saznanjima radili slijedeće kolegice i kolege:

Miroslav Stehlík, Franjo Mihalinec, Stanko Rozgaj, Srećko Caha, Ljubica Špelić, Ljudmila Šikić, Damjan Bujak, Milan Vidan, Branko Kunst, Marijan Sila, Branko Punek, Ljubica Atanasova, Blagoje Levkov, Emilia Tkalcic, Antun Jakir, Srećka Vidan, Boris Perhač, Alfred Hübner, Olga Debokar, Boris Terzijev, Olga Rusendić, Viktorija Adamek, Miljenko Urličić, Zlatko Žabarević, Robert Laslo, Antica Dobut, Alojzije Smilek, Mladen Brajdić, Verka Damevska, Mirko Toplišek, Vlasta Žganec, Kornelija Kantolić, Rajka Peroković, Pavica Ferčić, Petar Rupčić, Ana Bakmaz, Vesna Kučan, Maja Buratović, Zdenko Franjković, Ljerka Brdar, Zdravka Šepet, Krunoslav Vjednica, Darko Žitnik, Miroslav Plavić, Miljenka Mandekić, Ljerka Tajder, Andelka Šprajcer, Alemka Žapčić, Hugo Mič, Zorka Čaćić, Darko Juršić, Nadja Paić, Branka Gorupec, Nevenka Kunder, Darko Tomas, Zdenko Bodis, Eva Ilišević, Ivan Marinić, Veronika Sutlić, Mahmoud Tarabolsi, Božena Veić, Biserka Hruškar, Nina Sabol.

Ako smo nekoga izostavili, unaprijed mu se ispričavamo, bilo je nenamjerno.

Iako je manji broj gore navedenih diplomiranih inženjera proveo u "Jugokeramici" kratko vrijeme, većina je u ovoj firmi radila duže vrijeme (a neki i cijeli radni vijek). Iako su većinom bili u proizvodnji na rukovodećim i tehnološkim poslovima, dio njih radio je i u upravi, razvoju, centralnom laboratoriju, institutu te u službama nabave, prodaje, uvoza i studiju rada.

Viktorija Adamek

Kornelija Čorić

Razgovor s Emirom Hodžićem, prodekanom Fakulteta i pročelnikom Planinarsko-izletničke sekcije AMACIZ-a

☺: Emire, možda da počnemo naš razgovor najtežim pitanjima, a poslije možemo čavljati o manje službenim temama. Od jeseni 1999. godine tì si prodekan za finanije Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije. To je nezavidna funkcija, pa me zanima kako misliš riješiti niz problema od zastarjele opreme, malih materijalnih sredstava predviđena za izvođenje nastave.

☺: Vidi se da si pratila izborne aktivnosti, pa si odmah počela s pitanjima kao da sam ministar za financije. Točno je da sam od 1.10.1999. na funkciji prodekana za organizaciju i financije našeg fakulteta. Pitanje sredstava potrebnih za realizaciju znanstvenih i nastavnih programa uvijek su bila aktualna na fakultetu. Kao što znaš prije tri godine usvojili smo nove nastavne planove i programe, što nije bilo popraćeno adekvatnom valorizacijom i povećanim sredstvima. Budući da naš studij spada među najskuplje na Sveučilištu, moramo stalno ukazivati i zahtjevati od Ministarstva znanosti i tehnologije odgovarajuću valorizaciju programa (uključujući i izradu diplomskih radova), kako bi ostvarili veća finansijska sredstva za izvođenje nastave.

☺: Naše su zgrade na Marulićevom trgu 19 i 20, a i u Savskoj 6, stare, u njima je ugodno raditi, jer su dobro projektirane, ali

Prof.dr.sc. Emir Hodžić rođen je 1936.g. u Bijelom polju kraj Mostara. Diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1961. zaposlio se kao asistent u Zavodu za anorgansku kemijsku tehnologiju, gdje je napredovao od docenta do izvanrednog profesora iz oblasti tehničkih znanosti, područje kemijsko inženjerstvo. Vrlo aktivno sudjeluje u društvenim, stručnim i upravnim jedinicama Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, Sveučilišta, kao i u gospodarstvu. Znanstveno istraživački rad prof.dr.sc. Emira Hodžića vezan je uz zaštitu okoliša i inženjerstvo materijala. Objavio je mnoge znanstvene i stručne radove, sudjelovao je na mnogim simpozijima. Mentor je brojnim diplomskih, magisterskih i doktorskih radova. Angažirao se u pisanju knjige: "Stanje i procjena mogućnosti održivog razvitka preradivačke industrije Hrvatske". Aktivno surađuje s industrijom u rješavanju niza aktualnih problema vezanih uz zaštitu okoliša. član je Upravnog odbora AMACIZ-a .

se na žalost raspadaju. Tako zgradu na Marulićevom trgu 20 skele "štite" od padaanja žbuke. To su ogromne investicije, kako ćeš taj problem riješiti?

☺: Sjećam se perioda, kada je naš studij, sada Fakultet, bio u sastavu Tehnološkog fakulteta, koji je tada radio na 12 lokacija, što je znatno povećavalo troškove poslovanja i otežavalo organizaciju rada. Danas naš fakultet radi na tri lokacije, što također utječe na organizaciju rada i troškove poslovanja. Navedene tri zgrade održavamo i prilagođavamo više iznutra nego izvana, što zahtjeva mnogo više sredstava. Najgora nam je situacija na objektu Marulićev trg 20. Već prije godinu dana Ministarstvo znanosti i tehnologije financiralo je izradu projekta za sanaciju krovišta i fasade, ali na žalost za izvođenje radova nije bilo sredstava. Zima je učinila svoje, pa je fasada na istočnom dijelu zgrade počela padati, te smo zatražili od Ministarstva da se postave skele i donekle zaštiti studente i ostale, koji rade u toj zgradi, ali i prolaznike. Za sanaciju krovišta osigurana su sredstva i radovi će uskoro početi, a za fasadu su u prioritetu proračuna Ministarstva znanosti i tehnologije.

☺: Poznat si kao dobar organizator, pa je to vjerojatno i glavni povod tvojem

imenovanju za prodekana za finanije. Međutim dobra organizacija potrebna je i za suradnju fakulteta s gospodarstvom, što bi mogao biti ključni izvor finaneiranja fakulteta ali i rješavanja nagomilanih problema u gospodarstvu. Kako je Fakultet organiziran u pogledu te suradnje?

☺: Obavljanjem niza funkcija na fakultetu (predsjednik Savjeta, prodekan u dva mandata, direktor Fakulteta dva puta) kao i radom u povjerenstvima i odborima Sveučilišta susretao sam se s raznim organizacijskim poslovima i tako stjecao iskustvo što je presudilo za moj ponovni izbor za prodekana - pitaj Dekanicu !!.

Poznato je da je naš fakultet imao uspješnu suradnju s gospodarstvom u rješavanju niza problema i na taj način ostvario i dodatna sredstva za poboljšanje materijalne osnove rada. Zadnjih desetak godina, zbog stanja u gospodarstvu, ta je suradnja u stagnaciji. Međutim za očekivati je, da će se i u našoj kemijskoj industriji dogoditi promjene u pozitivnom smislu, te će se i suradnja s gospodarstvom intenzivirati.

Nadam se da će i osnivanje CENTRA ZA RAZVOJ TEHNOLOGIJA, MATERIJALA I ZAŠTITU OKOLIŠA na našem fakultetu pridonijeti cijelovitijem pristupu suradnji s gospodarstvom.

☺: Naš znanstveni projekt „Jonski izmjenjivač u zaštiti okoliša“ je projekt, kojega podupire Ministarstvo znanosti i tehnologije i Petrokemija, Kutina. To je konkretni primjer te suradnje o kojoj si govorio. Koliko se takva suradnja poklapa s Tvojim razmišljanjem o načinu te suradnje?

☺: Mislim da je to pravi model suradnje i kroz znanstvene projekte. Međutim, moram istaknuti da je to i rezultat dugogodišnje suradnje s Petrokemijom iz Kutine, koja se odvija kako u realizaciji nastavnog procesa (vježbe), preko izrade diplomske i magistarske radova, pa do doktorata znanosti.

☺: Kako uspjevaš uskladiti prodekanske i nastavne obaveze?

☺: Kad si me već proglašila dobrim organizatorom, to uspjevam, uz pomoć suradnika, organizirati i uskladiti i svoje prodekanske i nastavne obaveze. Međutim to su osnovne obaveze kao nastavnika i prodekana. Ako tome dodam članstvo u Upravnom odboru AMACIZ-a, pročelnštvo planinarske sekcije, rad u Tehničkoj komisiji za ocjenu proizvoda kemijske industrije, predsjedništvo Komisije u Gospodarskoj komori Hrvatske, rad u Komisiji za izradu strategije zaštite okoliša pri Državnoj upravi za zaštitu okoliša i prirode, te predsjedništvo Komisije za polaganje stručnih ispita za područje kemijske tehnologije pri Ministarstvu prosvjete, onda svakako dolazi do izražaja i moja samorganiziranost.

☺: Tvoje mišljenje o mlađim generacijama studenata JKJČ-a?

☺: Držim nastavu za studente četvrte godine studija, dakle radim sa studentima, koji bi se već trebali "uzbiljiti". No šalu na stranu, mislim da studenti četvrte godine imaju zadovoljavajući angažman u ispunjavanju svojih obaveza. Razgovaram s njima kada smo na pojedinim tehnološkim vježbama u industriji, a i poslije predavanja volim s njima popričati. Zabrinjava ih, što će biti s njima nakon diplomiranja!! Prije nekolika dana Petrokemija-Kutina raspisala je natječaj za 5 stipendija za studente viših godina našeg fakulteta. Za očekivati je da će i ostale tvrtke krenuti tim putem i da će biti mjesto

za naše diplomande.

Prije nekoliko dana na našem fakultetu održan je III.susret mladih kemijskih inženjera. Broj prisutnih usmenih izlaganja i prezentirani posteri dobra su osnova za bolju perspektivu kemijske industrije, naravno uz gospodarske promjene, koje su najavljenе.

☺: Sada me zanima, što znače svi oni papirići, koji su izvor svih tvojih informacija?

☺: To Ti je moja baza podataka, odnosno "crna lista" obaveza za tjedan dana. Ono što dođe na papiriće, odnosno kako ja to zovem "moj PC", ostaje dok se ne izvrši. Eto, kada završim razgovor s Tobom, brišem Te s papirića.

☺: Kako imate složene te papiriće, dal' ih ikada bacuš?

☺: Složeni su prema aktualnosti, odnosno dnevnim obvezama. Svaki dan, navečer, pregledam zapise i sve ono što nije izvršeno, prenosi se na sljedeće papiriće, a stari se bacaju.

☺: Što misliš o jednom adresaru?

☺: Imam puno adresa, puno zapisa brojeva telefona i adresa. Za moje papiriće - adresar nije rješenje. Ali jedan bi mi dobro došao.

☺: Na tim papirićima su adrese i telefonski brojevi cijele planinarske sekcije AMACIZ-a, čiji sî ti nezamjenivi voda. Prijat mi malo o toj sekciji, o njenom osnivanju, putevima.

☺: Nisi u pravu! Prvo, telefonski brojevi članova Planinarske sekcije su u adresaru, odnosno u BiC-u, a drugo ja nisam i nitko nije nezamjenjiv.

O Planinarskoj sekciji AMACIZ-a mogao bi Ti pričati jako dugo. To je jedna od četiri sekcije našega Društva. Osnovana je u svibnju 1992.godine. Eto od osnivanja, pa sve do sada na čelu sam sekcije kao njezin pročelnik i treba razmišljati o podmlaćivanju. Organizirali smo preko 70 izleta po Medvednici, Samoborskom gorju, Međimurju, Moslovačkoj gori, Gorskom Kotaru, Velebitu, planinama Zagorja, Kalniku, a bili smo na planinarenju i u Sloveniji. (Bizejjsko, Boč, Domačka gora).

Drago mi se prisjetiti pojedinih

izleta, druženja, pjesme, novih poznanstava i na kraju veselih lica učesnika izleta. Na pojedinim izletima bilo nas je od par hrabrih do preko 300- na izletu u povodu desete obljetnice Društva u Klanjcu i Cesogradskoj gori.

☺: Koji je izlet Čebi bio najbolji?

☺: Od preko 70 organiziranih izleta, teško mi je izdvajati jedan kao najbolji. U uži izbor uključio bih izlete u Kamačnik, na Velebit, Čigoč u Lonjskom polju, te izlete u Međimurje.

☺: Međutim, Ti imate ozbiljnu konkureniju u voditeljici Likovne sekcije!

☺: Jako se dobro nadopunjavamo i pomažemo jedno drugome. Konkurenca može dati novi kvalitet, pa je to dobro za obe sekcije, odnosno naše Društvo.

☺: Kada bi mogao dodjeliti 10.000 kn jednoj sekciji Društva, koja bi sekcija, Likovna ili Planinarska dobila tu donaciju?

☺: To Ti je kao da ja Tebe pitam, kojem bi od svoje troje djece dodjelila zgoditak, koji si dobila na lotu?! Ako bi bio u situaciji da dodjelim navedenu donaciju, dodjelio bih je Društvu!

☺: Sjetila sam se da u Tvojoj generaciji ima niz zanimljivih kolega, sastajete li se redovito?

☺: Bili smo jedna od najbrojnijih generacija našeg studija i sastajemo se neprekidno od 1960.godine, kada smo još bili apsolventi. U početku je to bilo svake pete godine, da bi se zadnjih par godina sastajali svake druge godine, a od prošle godine, okupljati ćemo se svake godine. Eto prošle godine bilo nas je oko 65. Ove se godine ponovo sastajemo polovinom svibnja.

Budući da sam član Organizacionog odbora sastanaka naše godine, pozivam te da nam se pridružiš i napraviš par razgovora za naš Glasnik!! Dobro si primjetila da imamo zanimljivih kolega od akademika, sveučilišnih profesora, direktora u penziji, aktivnih znanstvenika, ali i aktivnih članova u našem Društvu (u Zboru od moje generacije nastupa šest članova).

☺: Ti si zapravo bogat čovjek, iako radiš na fakusu. Imas originalne slike likovne umjetnice Željke na zidovima stana, imas dobru kondiciju, a time i zdravlje, jer planinariš, pa ne znam kako ćeš još iskoristiti mogućnost ostvarenje triju želja od zlatne MACJZ-ove ribice. Vidim da sam trebala patentirati našu MACJZ-ovu ribicu, jer ju na veliko koriste u TV-emisijama, ali znam da MACJZ-ova ribica ispunjava sve želje, pa Emire poželi tri svoje želje.

☺: Hvala ti, što si me proglašila "bogatašem". Ako kao mjerilo bogatstva uzmem zdravlje i moju suputnicu i umjetnicu Željku, onda sam stvarno najbogatiji čovjek na svijetu. Zadovoljstvo u obitelji i zdravlje, dvije su želje za Tvoju ribicu, a treću želju dozvoli mi da je sam sebi ispunim.

☺: Možda sam nešto zaboravila pitati, pitaj Ti mene.

☺: Pitat ću Te, kada budem uređivao jedan od narednih brojeva našeg Glasnika.

 Štefica Cerjan-Stefanović

OSAMDESETA OBLJETNICA ZAVODA ZA ANALITIČKU KEMIJU FAKULTETA KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE

Zavod za analitičku kemiju današnjeg Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije utemeljen je kao samostalna znanstveno-nastavna jedinica Kemičko-inženjerskog odjela Tehničke visoke škole (TVŠ) u Zagrebu 18. prosinca 1919. temeljem odobrenja Povjereništva za prosvjetu i vjere koje je toga datuma potvrdilo zavodski statut. Time je on postao prvim visokoškolskim zavodom u zemlji čija je zadaća bila razvijati analitičku kemiju kao znanstvenu disciplinu, ali i odgajati stručnjake za potrebe kemijske industrije.

Sačuvani dokumenti svjedoče da je Zavod bio organizacijsko središte Kemičko-inženjerskog odjela TVŠ, da je kvaliteta nastavnog, znanstvenog i stručnog rada u njemu bila u skladu s tadašnjim svjetskim spoznajama te da su rezultati toga rada bili i ostali reprezentativni. U Zavodu je 1927. začeta i ostvarena zamisao o izdavanju prvog kemijsko-tehnološkog časopisa u Hrvatskoj, Arhiva za hemiju i farmaciju (danas Croatica Chemica Acta) što je osiguravalo razmjenu sa svjetskim nakladnicima te obogačivalo znanstveni fond i širilo znanstvenu misao.

Osmadeseta obljetnica Zavoda za analitičku kemiju obilježena je prigodom svečanošću u Velikoj predavaonici Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije na Marulićevu trgu br. 20, a o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti Zavoda govorile su prof. dr. sc. Stanka Zrnčević, dekanica Fakulteta, prof. dr. sc. Štefica Cerjan-Stefanović, predstojnica Zavoda i prof. dr. sc.

Marija Kaštelan-Macan, urednica zavodske monografije koja je tom prilikom i predstavljena.

U monografiji se uvodno daju opći podatci o razvoju analitičke kemije u Hrvatskoj iza čega slijedi poglavje Razvojni put Zavoda za analitičku kemiju u kojemu se iznose činjenice o njegovu utemeljenju i opremanju te nastavnom, stručnom i znanstvenom radu njegovih članova. Treba istaknuti činjenicu da je Zavod svih osamdeset godina uspješno razvijao i njegovao analitičku kemiju u sklopu jednog od tehničkih fakulteta povezujući uspješno razvoj znanosti s napretkom tehnologije.

Bio-bibliografski podatci članova Zavoda 1919.-1999. donose biografije i popis znanstvene i stručne djelatnosti svih nastavnika koji su obilježili njegovo djelovanje. Tu susrećemo ime Vladimira Njegovana, utemeljitelja Zavoda i prvog profesora i utemeljitelja Kemičko-inženjerskog odjela TVŠ, prethodnika današnjeg Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, ali i brojna druga poznata imena hrvatske znanosti, poput Vjere Marjanović-Krajovan, prve žene koja je u nas doktorirala na tehničkom području, Bogdana Šolaje, utemeljitelja kemijske nastave na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu, Gilberta Flumianija, poslije predstojnika Kemijskog zavoda i profesora analitičke kemije na farmaceutskom studiju, Miroslava Karšulina, dugogodišnjeg profesora fizikalne kemije na Tehnološkom fakultetu, Marije Ogrizek-Gyiketta najplodnije autorice sveučilišnih

Članovi Zavoda u lipnju 1999.g., s lijeva na desno stoje: Z. Šoljić, B. Židanić, T. Bolanča, Š. Cerjan-Stefanović, M. Petrović, K. Margeta, M. Kaštelan-Macan, I. Eškinja, A. Horvat i Z. Kutleša
čuće: D. Ivanković i L. Ćurković

analitičkih udžbenika u Hrvatskoj, te Mirka Mirnika, koloidnog kemičara i poslije profesora na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Sedeslav Žilić, Nada Jonke, Miroslav Hlavaty, Ivan Kraljić, Divna Cipriš-Popović i Fedor Abaffy generacija su zavodskih asistenata koja je obilježila pedesete godine, kada je zbog vrlo velikog broja studenata naglasak bio na nastavnom radu. Početkom šezdesetih nastupa generacijska smjena dolaskom nekolicine mlađih i ambicioznih ljudi koji su postepeno napredovali i postajali nositelji zavodskog razvijanja. Njihove biografije i popisi radova govore o intenzivnoj nastavnoj djelatnosti ali i reprezentativnoj znanstvenoj produktivnosti. To su Konstantin Moskaliuk, Karmen Mažuranić, Zvonimir Šoljić, Ivan Eškinja, Marija Kaštelan-Macan, Štefica Cerjan-Stefanović, Adrijano Golubović i Vladimir Grba, a slijede ih Ljerka Bokić, Alka Horvat i Zorana Grabarić. Ne treba izostaviti ni imena vanjskih suradnika: Srećka Turine, Vitala Mikuličića, Mladena Habekovića, Ljiljane Đurić i Ljubiše Stefanovića koji su u godinama najintenzivnije laboratorijske nastave bili više nego korisni. Najmlađa generacija zavodskih članova Mira Petrović, Lidiya Ćurković, Sandra Andrašić-Babić, Karmen Risek-Margeta, Tomislav Bolanča i Danijela Ivanković pokazuje da će analitička kemijska na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije imati

budućnost. I svi ostali članovi Zavoda čija su imena spomenuta u posebnoj tablici dali su vrijedan doprinos njegovom razvitku i prepoznatljivosti.

Prikupljeni bio-bibliografski podaci, prvi puta sredeni i objavljeni na jednom mjestu velik su doprinos stvaranju kvalitetne baze podataka o nastavnicima koji su gradili sveučilišnu nastavu i razvijali znanstveni rad na fakultetu. Urednici vjeruju da će to biti poticaj i ostalim zavodima kako bi se, uz postojeća izdanja, upotpunila slika ukupne fakultetske djelatnosti.

Svečanosti su nazočili brojni suradnici i bivši studenti, danas istaknuti znanstvenici i gospodarstvenici, koji su poslije službenog dijela u prostorijama Zavoda razgledali prigodnu izložbu i nastavili ugodno druženje. Ova lijepa svečanost bila je prilika da se još jednom podsjetimo kako bez analitičke kemijske danas nije moguć napredak mnogih područja ljudske djelatnosti što je poticaj i današnjoj generaciji profesora da nastavne programe i znanstveni rad usklade s razvojem discipline i načelima održivog razvijanja radi nadzora nad kvalitetom okoliša, procesa i proizvoda, a s ciljem poboljšanja kvalitete življenja.

M.K.M.

ZBOR "CHEMICAE INGENIARIAE ALUMNI"

S lanskog gostovanja:

"PJEVALI SMO HRVATIMA U GRADIŠĆU I MAĐARSKOJ"

Bila je lijepo lipanjsko subotnje jutro kad smo krenuli autobusom prema Sloveniji, pa malo preko Mađarske u Austriju. Točnije u dio zvan Burgenland (zemlja utvrda) ili poznato Gradišće. Rekoh malo preko Mađarske što je točno ali preko mađarske granice nije trajalo malo. I to dva puta u jednom i dva puta u drugom smjeru. Taj prijelaz granice naprosto moram opisati:

Najprije smo tiho i pokorno čekali da neko službeno lice u kaki-zelenoj uniformi uopće uđe u autobus. Kad je konačno ušao morali smo otvoriti putovnice na stranici gdje je slika. Onda on uzima svaku putovnicu i pomno promatra sliku, pa tebe, a ako si slučajno na nosu ostavio sunčane naočale službeno si zamoljen da ih skineš. Radi identifikacije. A u autobusu nas čeka 50-ak. No, dođe on ipak i do kraja, ali putovnice iznosi van. Nosi ih u svoj liosk s kompjutorom. A onda ih počinje kompjutorski provjeravati. Jednu po jednu. Sporo i nespretno. Služeći se jednim prstom. A vrijeme prolazi. Temperatura raste. U pravom i prenesenom smislu. Počinjemo se pitati hoćemo li stići na probu prije nastupa. A onda, hoćemo li uopće stići na nastup. Bilo je predviđeno da na odredište stignemo oko 13 sati. A prema situaciji na mađarskoj granici kao da je nikad nećemo prijeći.

No ipak, pozvali su nas da svi napustimo autobus kako bi i njega dobro pregledali. A onda, s ulazom samo na

prednja vrata, uz njihovu prozivku (s varijacijama naših prezimena) i uz uručenje putovnice možemo jedan po jedan zauzimati svoja mesta u autobusu. Osjećala sam se vrlo "ruski".

I napokon krećemo. Cesta ravna, lijevo i desno nepregledna polja. Svako malo prijelaz preko željezničke pruge. To je bio dio Mađarske kroz koji smo prošli. I još u šoku od ulaza, dolazimo do izlaza iz Mađarske, u Austriju. I nećete vjerovati, opet ista procedura. No sad već svi na granici znaju da smo pjevački zbor iz Zagreba, da idemo u Gradišće, da sudjelujemo na Chorkonzertu u sklopu Festivala der Chöre, o čemu ih je, žečeći nam skratiti muke, telefonom a na kraju i osobno obavještavao naš domaćin, župnik Rattersdorfa dr. Anton Kolić.

Mislili smo: na ulazu su nas provjerili i vidjeli da je s nama sve u redu, pa će im kompjutor na izlasku to samo potvrditi. Ali jok! Sve iznova! No bilo je za nijansu brže. Gotovo nismo vjerovali da su istu provjeru naših putovnica učinili i na austrijskoj granici, jer je sve išlo daleko brže i uigranije. Ipak je Austrija stara članica E.U. za razliku od novopečene Mađarske, koju još uvijek dave doskorašnji istočnoevropski sistemi.

Vesela dobrodošlica i vedro, nasmijano lice župnika, gospodina Antona sve nas je raspoložilo. Vozeci se njegovim automobilom brzo smo prešli dio puta kroz lijepi

južni dio Gradišća i stigli na odredište u Klostermarienberg. Tu smo najprije utažili žed i pritisnuli glad za bogatim švedskim stolovima, koje su nam domaćini pripremili za dobrodošlicu. Poslije kratke i učinkovite probe razvezli su nas u za nas rezervirane Gasthouse, gdje smo se osyežili i pripremili za nastup.

Koncert je počeo u 19 sati u crkvi Klostermarienberg. Bili smo treći, posljednji po redu. Najavljeni smo kao Akademischer Chemikerchor Zagrebi Leitung: Zdravko Vitković. Već na sam spomen imena Zagreb crkvom se razlijegao srdačni pljesak. To nam je dalo posebni poticaj da svoj program otpjevamo s puno srca, jer smo izvodili uglavnom djela hrvatskih skladatelja, pred publikom željom izvorne hrvatske riječi. A publiku su činili naši dragi Gradišćanski Hrvati i njihovi austrijski prijatelji.

Ne znam da li je bilo ljepe izvoditi naš program ili slušati razdragani, sponatni pljesak poslije svake izvedene kompozicije. A izveli smo redom: Zajčevu "Ave Mariju", Duganovu "Molitvu", Horvatov "Agnus Dei", Schubertov "Heilig ist der Herr", Zlatićev "Da vospresnet Bog", Požgajev "Laudate Dominum", Kaplanov "Oče naš" i Mozartov "Ave verum corpus". Još nam je dugo te večeri odjekivao u ušima srdačan, oduševljeni pljesak, a pred očima titrala ozarena lica iz publike, kojoj smo očito pružili izuzetan doživljaj i zadovoljstvo. Zato smo se i mi osjećali sretno, nekako ponosno i važno. Tim više što je i naš zborovoda, g. Vitković bio zadovoljan našim pjevanjem. Bilo nam je teško razići se po našim pensionima, gdje nas je čekala bogata večera i postelja. Ali znali smo da je kasno, da rano ustajemo i da nas čeka posjet našim Hrvatima na mađarskoj strani.

Knjima smo stigli sutradan (nakon još jednog prijelaza mađarske granice) u nedjelju 6. lipnja na svečanu misu povodom blagdana Tijelova. Misa se služila u Hrvatskoj crkvi u mjestu Hrvatski Židan (Horvatzidany). dočekala nas je opet jedna srdačna osoba, "naš čovjek" svećenik Stefan Dujmovich. Ni on zajedno s Hrvatima okupljenim oko njega nije znao kako bi nas ljepe i srdačnije ugostili. U misi smo sudjelovali s dva čitanja (Ana Meštrić i Ana-Marija Librić), te pjevanjem Matzove "Mise u čast sv. Katarine", Požgajevog "Laudate Dominum", Mozartovog "Ave verum corpus", Duganove "Molitve", te "Oče naša" zajedno s pukom u crkvi. Bilo je dirljivo čuti istu pjesmu, istu molitvu na istom a opet različitom jeziku. Jer oni su je pjevali na gradišćanskem hrvatskom, a mi na izvornom.

Poslije mise uključili smo se u procesiju. Od postaje do postaje. Bilo ih je šest. Hodajući tako zajedno s mještanima prepoznavali smo hrvatske riječi u njihovom razgovoru. Naročito me se dojmila jedna mlada majka koja je svom sinčiću strpljivo objašnjavala na gradišćanskem hrvatskom što se nalazi na pojedinoj postaji kraj koje smo se zaustavili, ali kad se mališan sagnuo i ručicama dograbio prljavu grančicu, brzo ga je izgrdila na tečnom njemačkom. To je ta asimilacija, pomislila sam tada.

Sjetila sam se te procesije kasnije, kod kuće kad sam raspremala stvari s puta i našla na sandalama priljepljene latice ruža. Sjetila sam se cestice kojom smo hodali, prekrivene slojem razmekšanog asfalta, koji se lijepio na obuću zajedno s laticama raznobojnog cvijeća kojim je

procesija bila zasipana. Tako su neke doputovale i u Zagreb. I dok sam ih čistila misli mi se još jednom vratiše u Hrvatski Židan, našim Hrvatima u tom pograničnom dijelu Mađarske. Neminovo sam to mjesto uspoređivala sa susjednim hrvatskim mjestima u Austriji i morala konstatirati veliku razliku u standardu, civilizaciji, kulturi, modi. Naravno, u korist austrijske strane. Ipak, u nečem nije bilo razlike. U srdačnosti kojom su nas dočekali s obje strane granice, u želji da nas pogoste, u sreći što smo s njima, što govorimo jezikom koji razumiju, što smo dio domovine, koju nastoje ne zaboraviti. A u tome im, u ovim teškim vremenima pomaže samo crkva. Hrvatska crkva, oko koje se skupljaju, i kojoj mole, pjevaju i razgovaraju na jeziku svojih predaka, nastojeći ga prenijeti na generacije koje dolaze, ali sa sve slabijim uspjehom. Jer vrijeme, udaljenost, neimaština, a pomalo i nebriga čine svoje.

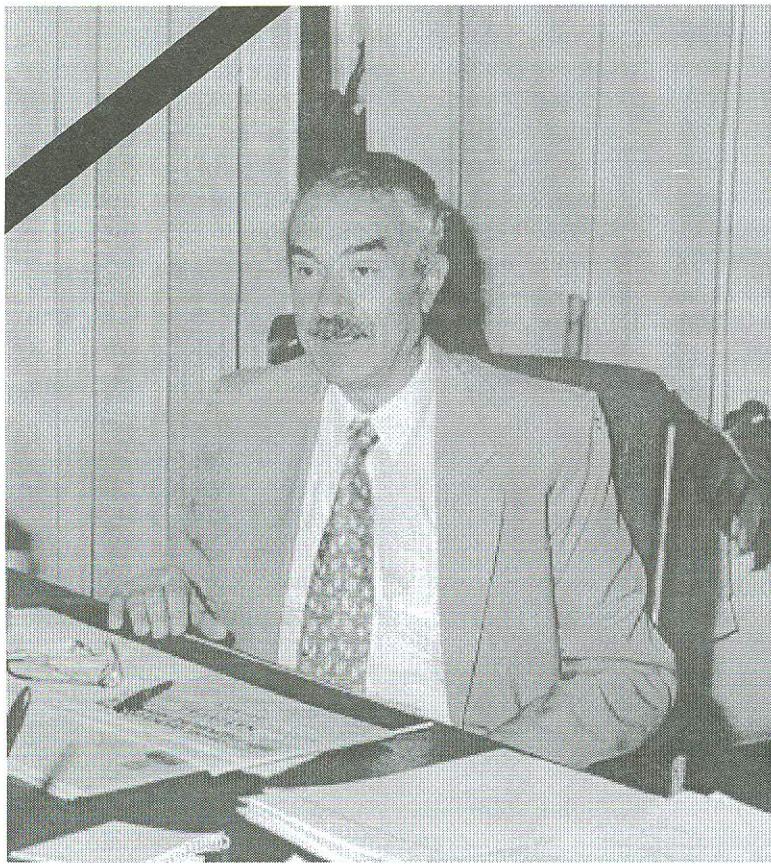
Obraćajući nam se na rastanku toplim, dirljivim riječima župnik dr. Anton Kosić je zavatio: "Trebaju nam mlađi svećenici iz domovine, da nastave naš posao, jer mi pomalo posustajemo. Stari smo bolesni i iscrpljeni radom na očuvanju hrvatstva na ovim prostorima. Boli nas kad vidimo da nam s generacijama odumire jezik i običaji, a pomoći od podmlatka iz domovine nema. Nije nam toliko stalno do financijske pomoći, znamo da nam je domovina u teškom stanju, ali vapimo za podmlatkom hrvatskog svećeničkog kadra, koji bi nastavio naša nastojanja da se očuva jezik, duh i kultura drage nam domovine".

Ovim nas je riječima nagnao na razmišljanje kako bi mi, kao pojedinci i kao društvo mogli pomoći tim divnim ljudima i tom našem narodu. Svi smo spremni pomoći, a ne znamo kako. Svaka ostvarljiva ideja dobro je došla.

Iako je od našeg posjeta Gradišcu i Mađarskoj već prošlo nekoliko mjeseci, želja da nešto učinimo ostala je jednako živa u našim srcima.

Elvira Božićević

Prof. dr.sc. Ivan Eškinja

Iznenadna smrt prof.dr.sc. Ivana Eškinje 8. studenoga 1999. rastužila je njegove prijatelje, kolege, suradnike i studente koji su se u vrlo velikom broju okupili 11. studenoga na zagrebačkom groblju Mirogoju da ga isprate na vječni počinak odavši mu tako dostoјno поштovanje. I velika predavaonica Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije u kojoj je desetljećima predavao i kao dekan vodio sjednice znanstveno-nastavnog vijeća bila je prepuna prilikom komemoracije kojom se Fakultet 15. studenoga oprostio od svog dugogodišnjeg profesora.

Ivan Eškinja rođen je 15. svibnja 1934. u Prizrenu. Školovao se u Zagrebu gdje je 1959.g. diplomirao na Kemijsko-tehnološkom odjelu Tehnološkog fakulteta. Magistrirao je 1969. te 1973. doktorirao na istom fakultetu tezom *Studij oksidnih i oksihidratnih slojeva na aluminiju*.

Poslije studija radio je u poduzeću Geoistraživanja do 1962. kada se zapošljava kao asistent na Zavodu za analitičku kemiju Tehnološkog fakulteta u Zagrebu. U zvanje predavača biran je 1971., docenta 1973., izvanrednog profesora 1979. i redovitog profesora 1985. Bio je dugogodišnji vanjski nastavnik na Kemijskoj tehničkoj školi u Zagrebu (1962.-1973.).

Bavio se istraživanjem korozije i zaštite materijala, razvojem separacijskih tehnika i analitičkih metoda za određivanje tragova metala i organskih zagađivala u vodama i atmosferi, istraživanjem i razvojem elektrokemijskih osjetila, procesnim analizatorima za praćenje kakvoće zraka, te ekološki prihvatljivim tehnologijama zbrinjavanja hidroksida teških metala.

U nastavni plan i program prvi je na fakultetu uveo kolegije

Instrumentalna analiza, Instrumentalna i procesna analiza i Procesna analiza uloživši u to sav svoj profesorski zanos ali i vještini tehničara koji je znao vlastitim rukama sposobiti instrumente potrebne za obavljanje nastave. Na poslijediplomskim studijima na nekoliko zagrebačkih fakulteta predavao je kolegije vezane uz metode mjerjenja u zaštiti okoliša. Na poslijediplomskom studiju Inženjerska kemija matičnog fakulteta predavao je tijekom proteklih tridesetak godina brojne predmete od kojih navodimo: Metode mjerjenja i instrumentacija, Fizikalno-kemijske metode analize i detekcije promjene okoline, Otpadne tvari i izvori zagađenja u kemijskoj industriji, Određivanje kvalitete zraka, Metode instrumentacije i monitoring kvalitete voda i Otvorni metali u atmosferi.

Kao suautor objavio je dva udžbenika iz kvalitativne kemijske analize te pripravio skripta za kolegiju Instrumentalna i procesna analiza. Smrt ga je prekinula u pisanju udžbenika za taj kolegiju. Kao nastavnik i mentor odgojio je brojne inženjere, danas istaknute stručnjake i znanstvenike, voditelje proizvodnje i razvojnih programa. Pod njegovim nadzorom izrađena su 4 studentska rada, dobitnika rektorove nagrade, vodio je 47 diplomanda, 11 magistranada i 9 doktoranada ispunivši tako u potpunosti svoju profesorsknu zadaću.

Unatoč velikom nastavnom opterećenju nije zanemarivao ni znanstveni rad. U koautorstvu sa suradnicima s fakulteta i brojnih drugih institucija objavio je šezdesetak znanstvenih radova u priznatim međunarodnim i domaćim časopisima te zbornicima radova, tri stručna rada u časopisima te bio voditeljem tridesetak stručnih elaborata i studija za potrebe gospodarstva. Aktivno je sudjelovao i na dvadeset međunarodnih i više od pedeset znanstvenih skupova u zemlji proširujući svoje spoznaje razmjenom iskustava s kolegama izvan Hrvatske. Dokaz njegove znanstvene kvalitete jest i činjenica da je bio recenzent najpoznatijih svjetskih znanstvenih časopisa poput Analytical Chemistry i Analytica Chimica Acta, te priznatih domaćih časopisa Food Technology and Biotechnology i Kemija u industriji.

Vrlo angažiran bio je i u brojnim strukovnim udrugama od čega ističemo članstvo u koordinacijskom odboru Saveza

kemičara i tehnologa Hrvatske 1975.-1979. te dugogodišnji rad u uredništvu časopisa Kemija u industriji gdje je 1976.-1979. bio zamjenik glavnog urednika. Kao dobar organizator bio je u nekoliko navrata (1977, 1981, 1987) član, potpredsjednik i predsjednik organizacijskog odbora Sastanaka kemičara Hrvatske, te Jugoslavenskog simpozija za analitičku kemiju (1985).

Prodekan Tehnološkog fakulteta bio je 1983.-85, kada je bio i članom sveučilišnih odbora za pitanje znanosti i poslijediplomske studije te međusveučilišnu suradnju. Dugogodišnji je dekan Tehnološkog fakulteta 1985.-1990., te prodekan Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije 1997.-1999. Predstojnik Zavoda za analitičku kemiju bio je u dva navrata, 1994.-1996. i 1996.-1997.

I šturi podaci koje smo naveli govore o Ivanu Eškinji mnogo. Pokazuju da je, odlučivši se za sveučilišnu karijeru, u potpunosti ispunio, ali i premašio postavljene uvjete ugradujući u svakodnevni posao svoju ljubav prema kemiji i tehničici, svoj zanos i slobodno vrijeme u kreiranje i usavršavanje predmeta koji je predavao, svoju profesionalnost u suradnji s vanjskim suradnicima i svoju privrženost prema kolegama na fakultetu.

Kada ga je zdravlje prije nekoliko godina počelo napuštati nije se predavao, boreći se s povremenom

iscrpljenošću i bolovima. Posljednjih mjeseci, vidno oporavljen, prionuo je neobavljenim poslovima i planirao nove. Uzvanici na proslavi 80. obljetnice fakulteta, petnaestak dana prije smrti, pamte kako je nasmijan i čio primio zasluženo priznanje iz ruku gospode dekanice. A mi njegovi kolege iz Zavoda za analitičku kemiju zahvalni smo što nam se dva dana prije konačnog rastanka pružila prilika da se u prijateljskom razgovoru zajednički prisjetimo lijepih trenutaka i tako našeg Eškinju zadržimo u sjećanju kao nasmijanog i dragog prijatelja.

Njegovoj obitelji, supruzi i dvjema kćerima, kojima najviše nedostaje, ali i svima nama koji smo ga poznavali, poštivali i voljeli neka utjeha bude da nije živio uzduž ostavivši tragove svoga rada koji će nas uvijek podsjećati na njega.

Neka mu svjetli vječna svjetlost!

Marija Kaštelan-Macan

PROMOCIJA NA FAKULTETU KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE

13. travnja 1999.

DIPLOMIRANI INŽENJERI KEMIJSKE TEHNOLOGIJE

ZORAN ADŽAMIĆ

Optimiranje uzgoja pekarskog kvasca u svrhu dobivanja enzima ADH

Mentor: Dr.sc. Đurđa Vasić-Rački

ŽELJKA ANUŠIĆ

Praćenje polimerizacije silicija u vodenoj otopini

Mentor: Dr.sc. Zvonimir Šoljić

IVA SANJA BEER

Procjena utjecaja greške pri procjeni fizičkih i toplinskih svojstava tvari na proračun dimenzioniranja opreme u kemijskoj procesnoj industriji

Mentor: Dr.sc. Marin Hraste

MIRKO BUDIŠA

Optimizacija kromatograskog razdvajanja insekticida

Mentor: Dr.sc. Marija Kaštelan-Macan

ZORICA BUJAN

Ion-kromatografska analiza u vodi

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

•

•

•

KREŠIMIR CRNIĆ

Prijenos količine gibanja pri optjecanju u nennewtonskim kapljevinama - procjena faktora otpora

Mentor: Dr.sc. Antun Glasnović

DAVOR ĆAVAR

Razvoj kinetičkog modela pri primjeni programskog paketa Chemcad

Mentor: Dr.sc. Zoran Gomzi

SEMIR DŽENDŽO

Izbor ionskih izmjenjivača za obradu otpadnih voda u proizvodnji mineralnih gnojiva

Mentor: Dr.sc. Emir Hodžić

ALEN HADŽIĆ

Tehnološka karakterizacija mutnoće vode

Mentor: Dr.sc. Branko Kunst

ANA MARIJA JUNKOVIĆ

Studij koagulacijskog procesa u obradi otpadnih voda iz proizvodnje reaktivnih bojila

Mentor: Dr.sc. Natalija Koprivanac

IVA LJUBIĆ

Promjena gustoće umreženja s vremenom termičke degradacije poliizoprena

Mentor: Dr.sc. Jasenka Jelenčić

JADRANKA MALIŠ

Neposredna razgradnja NO na zeolitnom katalizatoru

Mentor: Dr.sc. Stanka Zrnčević

SVEN MILETIĆ

Redukcija odabranih azo bojila u cilju smanjenja opterećenja otpadnih voda

Mentor: Dr.sc. Natalija Koprivanac

MARINA MODRIĆ

Vezanje Cu²⁺ iona na prirodne ionske izmjenjivače - zelite

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

VATROSLAV POPOVIĆ

Analiza kolonskog reaktora za oksidaciju natrijevog sulfita

Mentor: Dr.sc. Zoran Gomzi

JASNA PUTRIĆ

Detoksikacija otpadnih voda vodikovim peroksidom

Mentor: Dr.sc. Zoran Gomzi

MARIJA RADIĆ

Istraživanje toplinske postojanosti ubrzivača sumporne vulkanizacije u prirodnom kaučuku

Mentor: Dr.sc. Jasenka Jelenčić

TONČI REZIĆ

Ultrazvučna ekstrakcija pesticida iz tla

Mentor: Dr.sc. Marija Kaštelan-Macan

GORAN ROMAC

Brzovezujući i brzootvrđujući cementni materijali

Mentor: Dr.sc. Tomislav Matusinović

KREŠIMIR TKALČEC

Elektronički psihometar kod sušenja u fluidiziranom stanju

Mentor: Dr.sc. Darko Skansi

DAVOR VEŠLIGAJ

Sustavski pristup poslovanju opasnim otpadom

Mentor: Dr.sc. Juraj Božičević

ANA VRSALOVIĆ

Procjena faktora otpora pri optjecanju u pseudoplastičnim fluidima

Mentor: Dr.sc. Antun Glasnović

DENIS ZLATIĆ

Kinetika sušenja silikagela u vrtložnom sloju

Mentor: Dr.sc. Darko Skansi

INŽENJERI OBUĆARSKE TEHNOLOGIJE**ŽIVANA GOJANOVIĆ**

Sinteza purinskih i pirimidinskih analoga nukleozida s 2,3-epoksi propilin i 3-amino-2-hidroksipropilin pobočnim lancima

Mentor: Dr.sc. Mladen Mintas

NADA UZORINAC

Smanjenje štetnih emisija u proizvodnji kože

Mentor: Dr.sc. Željko Bajza

25. listopada 1999.**DIPLOMIRANI INŽENJERI KEMIJSKE TEHNOLOGIJE****LJUBICA BAČIĆ**

Svojstva epoksidne matrice duromernih kompozita

Mentor: Dr.sc. Marica Ivanković

ŽANA BRKIĆ

Priprema i karakterizacija biokatalizatora za oksido-redukcije

Mentor: Dr.sc. Đurđa Vasić-Rački

ZDENKO BUIĆ

Predtretman otpadnih voda u industriji mineralnih gnojiva

Mentor: Dr.sc. Emir Hodžić

JAGODA DELAK-MERLE

Pneumatsko sušenje drvenjače

Mentor: Dr.sc. Darko Skansi

KATARINA DOBROVIĆ

Optimiranje procesa izolacije biokatalizatora za oksido-redukcije

Mentor: Dr.sc. Đurđa Vasić-Rački

GORAN GALINEC

Primjena živčane mreže pri vođenju pšrocesa izmjene topline

Mentor: Dr.sc. Juraj Božičević

STJEPAN HEGEDIĆ

Koordinirani vodenje procesa pri proizvodnji sulfo-metoksazola

Mentor: Dr.sc. Juraj Božičević

ANA HORAK

Katalitičko kreiranje ugljikovodika plinskog ulja

Mentor: Dr.sc. Katica Sertić-Bionda

ĐURĐICA IVANIĆ

Vezanje ambijevih iona na prirodne zeolite

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

IVICA JUKIĆ

Modifikacija epoksidne smole organometalnim spojevima

Mentor: Dr.sc. Marica Ivanković

ZRINKA KRANJC

Eksperimentalna studija karakteristika sušenja u fluidiziranom sloju

Mentor: Dr.sc. Darko Skansi

IGOR LISAC

Alkalijske soli u brzovezujućem cementnom materijalu

Mentor: Dr.sc. Tomislav Matusinović

SANDRA MAJETIĆ

Priprava Cu/ZSM-5 katalizatora

Mentor: Dr.sc. Stanka Zrnčević

MIHAELA MALOVIĆ

Katalitička redukcija NO_x

Mentor: Dr.sc. Stanka Zrnčević

ANDREJA MARUNOVIĆ

Sinteza nukelozidnih derivata s modificiranim L-askorbinskom kiselinom

Mentor: Dr.sc. Mladen Mintas

SANJA MATEČIĆ

Kvantitativno određivanje fungicida videodenzitometrijom

Mentor: Dr.sc. Marija Kaštelan-Macan

ADELA MEDICA

Studij kinetike enzimske esterifikacije

Mentor: Dr.sc. Đurđa Vasić-Rački

TATJANA MIHAJLOVIĆ

Stabilnost mješavina bitumena i stiren-butadien-stiren blok kopolimera

Mentor: Dr.sc. Vesna Rek

IVANA MILIČEVIĆ

Identifikacija zagadivala kod proizvodnje glinice te izbor mogućih postupaka za njihovo uklanjanje

Mentor: Dr.sc. Emir Hodžić

MARIJANA PARIĆ

Kinetika starenja stiren-butadien-stiren kopolimera

Mentor: Dr.sc. Vesna Rek

SAŠA POLOVINA

Utjecaj parametara procesa katalitičkog kreiranja plinskog ulja na prinos C3-C4 ugljikovodika

Mentor: Dr.sc. Katica Sertić-Bionda

ŽELJKA PRISTER

Optjecanje u kapljevinama različitih reoloških parametara

Mentor: Dr.sc. Antun Glasnović

ANA SMOLKOVIĆ

Komparacija ionsko-kromatografske i spektrometrijske analize spojeva dušika u vodi

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

ANDREA STRINEKA

Ionski izmjenivači u analizi vode

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

SANJA ŠTEFIĆ

Brzovezujući cementni materijali

Mentor: Dr.sc. Tomislav Matusinović

GORAN ZVOKO

Veličinska raspodjela pora u separacijskim membranama

Dr.sc. Branko Kunst

DRAŽEN DROBEC

Vezanje Fe³⁺ iona na prirodni ionski izmjenjivač

Mentor: Dr.sc. Štefica Cerjan-Stefanović

OBAVIJEŠT ČLANSTVU

Publikaciju **"Društvo diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija (AMACIZ) - prvih 10 godina"** izdanu povodom obljetnice našeg Društva svi članovi Društva mogu besplatno podići na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije, Zavod za fizikalnu kemiju, Marulićev trg 20/I, svaki radni dan prije podne. Za članove iz gradova udaljenih od Zagreba organizirat ćemo dostavu na zajedničko mjesto u svakom gradu. Publikacija će se podizati i na godišnjoj skupštini Društva.

Podizanje publikacije prigoda je i za uplatu redovite godišnje članarine od 50,00 kn.

Izdavač: AMACIZ, Zagreb, Marulićev trg 20

Uredništvo: Upravni odbor AMACIZ

**Gost urednik rublike: "predstavljavamo vam"
Emir Hodžić**

**GRAFIČKI UREDNIK: Adi Čajević, PLIVA d.d.,
Istraživanje i razvoj**

Tisk: NARODNE NOVINE, Zagreb

**Urednik rublike: "razgovori, pisma Glasniku"
Štefica Cerjan-Stefanović**